

Uzasadnienie

Projekt zarządzenia wynika z upoważnienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie zawartego w art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2021 r. poz. 1098, z późn. zm., zwanej dalej „ustawą o ochronie przyrody”) i sporządza się go w celu uregulowania stanu prawnego rezerwatu i dostosowania przebiegu jego granicy do stanu faktycznego. Rezerwat został uznany na powierzchni 26,89 ha, rozporządzeniem Nr 105 Wojewody Mazowieckiego z dnia 26 czerwca 2000 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 75, poz. 747), zastąpionym następnie przez rozporządzenie Nr 231 Wojewody Mazowieckiego z dnia 23 lipca 2001 r. w sprawie utworzenia rezerwatów przyrody na terenie województwa mazowieckiego (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 158, poz. 2277), zmienionym przez rozporządzenie Nr 28 Wojewody Mazowieckiego z dnia 21 września 2004 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie utworzenia rezerwatów przyrody na terenie województwa mazowieckiego (Dz. Urz. Woj. Maz. Nr 250, poz. 6747). Cel ochrony rezerwatu zdefiniowano wówczas jako zachowanie oraz odtworzenie siedlisk i zespołów łągów jesionowo-olszowych nad rzeką Leniwą w Puszczy Kozienickiej. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie zarządzeniem z dnia 10 kwietnia 2017 r. w sprawie rezerwatu przyrody Leniwa (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 3968) znowelizował poprzednie akty prawne, m.in. na nowo definiując cel ochrony czy ustalając rodzaj, typ i podtyp rezerwatu przyrody zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 30 marca 2005 roku w sprawie rodzaju, typów i podtypów rezerwatów (Dz. U. poz. 533). Jednocześnie w zarządzeniu tym określono szczegółowy przebieg granic rezerwatu, określając współrzędne punktów załamania jego granic, dostosowując przy tym przebieg granicy rezerwatu do obowiązującego podziału ewidencyjnego. Punktem wyjściowym przy określaniu granicy rezerwatu były akty prawne uznające tę formę ochrony. Ustalając granice rezerwatu, w pierwszej kolejności określono sposób podziału przestrzennego terenu zgodny ze stanem na dzień uznania rezerwatu. Następnie granice te odniesiono do granic działek ewidencyjnych wynikających z aktualnie obowiązującego podziału przestrzennego rezerwatu. Na tej podstawie określono współrzędne granicy rezerwatu w układzie państwowym, uwzględniając przy tym różnice w podziale przestrzennym zobrazowanym na aktualnie obowiązującej mapie i mapie obowiązującej w dniu uznania rezerwatu. W wyniku tych działań określono również powierzchnię rezerwatu na poziomie 24,0623 ha.

W chwili uznania rezerwatu przyrody Leniwa, jego granice zostały opisane, poprzez wyliczenie wydziałów leśnych (wg Planu Urządzenia Lasu Nadleśnictwa Kozienice obowiązującego na dzień 1 stycznia 1991 r.) wchodzących w skład rezerwatu: 20k, 21 b-f, i, 22 f, h, 31 i, j. Wydzielenia te zostały powtórzone w akcie zastępującym akt powołujący rezerwat z 2001 r. Od momentu uchwalenia rezerwatu granice działek ewidencyjnych ani oddziałów i wydziałów leśnych nie uległy zmianie, zmieniła się jedynie ich numeracja, np. wydzielenie 201 przeliterowano na 20 k. Zarówno z danych Nadleśnictwa Kozienice jak i Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Warszawie wynika, że w skład rezerwatu wchodzi również wydzielenie leśne 22a o powierzchni 3,22 ha, niemniej jednak wydzielenia tego nie wymienia akt ustanawiający rezerwat. Mając to na uwadze, w zarządzeniu Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 10 kwietnia 2017 r. w sprawie rezerwatu przyrody Leniwa (Dz. Urz. Woj. Maz. poz. 3968) nie włączono tego obszaru do granic rezerwatu. Analizując jednak zapisy dokumentacji sporządzonej na rzecz ustanowienia planu ochrony rezerwatu przyrody Leniwa, który został wprowadzony w życie zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 27 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody Leniwa (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2019 r. poz. 69), a także stanowisko zarządzającego - Nadleśnictwa Kozienice, zasadne jest włączenie przedmiotowego wydzielenia w granice tego rezerwatu. W dokumentacji sporządzonej na potrzeby ustanowienia tej formy ochrony przyrody oraz na mapach stanowiących załączniki do tej dokumentacji wydzielenie to widnieje jako część składowa rezerwatu. Powyższe oraz brak uzasadnienia, dla którego nie zostało wówczas ostatecznie włączone do rezerwatu, pozwala uznać, że nastąpiło to prawdopodobnie w wyniku pomyłki pisarskiej na etapie przygotowywania tekstu aktu prawnego uznającego ten obszar za rezerwat.

Mapy stanowiące załącznik do zarządzenia, jak również wykazy współrzędnych punktów załamania granic zostały sporządzone w układzie współrzędnych płaskich prostokątnych PL-1992, który jest jednym z układów tworzących państwowy system odniesień przestrzennych, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1990, z późn. zm.).

Przedmiotowy projekt zarządzenia, stosownie do art. 13 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody, został pozytywnie zaopiniowany przez Regionalną Radę Ochrony Przyrody.

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska opiniując projekt zarządzenia wskazał następujące uwagi:

1) należy poprawić wykazy współrzędnych punktów załamania granicy, tj. w kolumnie X powinny być wartości z Y i odwrotnie. Dodatkowo źle przypisano niektóre punkty do części 1 i części 2: w części 1 zostawiono jak dotychczas jedynie punkty obejmujące wydzielenie 22f a teren powiększenia o wydzielenie 22a błędnie przypisano w wykazie do części 2, jednocześnie punkty dla części 2 łączą 2 enklawy rezerwatu, tymczasem rezerwat składa się z 2 enklaw i każda z części w wykazie powinna odpowiadać jednej enklawie w całości;

Wykazy współrzędnych punktów załamania granicy zostały poprawione;

2) w załączniku nr 1 i załączniku nr 2 w tytule wskazać, że chodzi o granice rezerwatu przyrody Leniwa;

Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną § 5 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz.U. z 2016 r. poz. 283, zwanego dalej „Zasadami techniki prawodawczej”), akty normatywne redaguje się zwięźle i syntetycznie, unikając nadmiernej szczegółowości, a zarazem w sposób, w jaki opisuje się typowe sytuacje występujące w dziedzinie spraw regulowanych tymi aktami. Narzędzie służące osiągnięciu takiego efektu zostało wskazane w korespondującym z tym przepisem § 154 Zasad techniki prawodawczej, ustalającym zasadę korzystania ze skrótów. Zgodnie z tą regułą, dla oznaczenia określenia złożonego, składającego się z więcej niż jednego wyrazu, które wielokrotnie powtarza się w tekście aktu normatywnego, można wprowadzić jego skrót. Skracane określenie złożone przytacza się w tekście aktu normatywnego po raz pierwszy w pełnym brzmieniu, a skrót formułuje się w postaci „..... (określenie złożone w pełnym brzmieniu), zwane dalej ..... ("skrót")”. Skrót może składać się z pierwszych liter skracanego określenia złożonego, napisanych wielkimi lub małymi literami, z jednego spośród wyrazów wchodzących w skład określenia złożonego albo z wyrazu niewchodzącego w skład tego określenia. W związku z powyższym, odstąpiono od podawania w całym zarządzeniu pełnej nazwy zdefiniowanej nim formy ochrony przyrody, ustalając, poprzez przepis § 1. ust. 1, że rezerwat przyrody Leniwa zwany będzie dalej w jego treści „rezerwatem”. Zastosowanie tego zabiegu z jednej strony zmniejsza długość tekstu określonych przepisów zarządzenia, zwiększając tym jego czytelność, z drugiej zaś strony, wymusza stosowanie w dalszych częściach zarządzenia skróconej nazwy rezerwatu odpowiadającej definicji wyrażonej ww. § 1. ust. 1. Przy takiej konstrukcji prawa, przywoływanie w załącznikach do zarządzenia pełnej nazwy rezerwatu przyrody stałoby w sprzeczności z ustalonymi w nim regułami, co w znacznym stopniu obniżyłoby jego czytelność;

3) w załączniku nr 2 po wyrażeniu PL-1992 należy dodać odnośnik o treści: Układ współrzędnych płaskich prostokątnych PL-1992 jest jednym z układów tworzących państwowy system odniesień przestrzennych, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1990, z późn. zm.);

Stosownie do § 11 Zasad techniki prawodawczej w aktach prawnych nie zamieszcza się wypowiedzi, które nie służą wyrażaniu norm prawnych, a w szczególności apeli, postulatów, zaleceń, upomnień oraz uzasadnień formułowanych norm. Najogólniej rzecz ujmując, w obecnym stanie prawnym, Zasady techniki prawodawczej dopuszczają zawieranie w odnośnikach informacji dotyczących w szczególności, zmian pierwotnego tekstu danego aktu normatywnego jeżeli występuje duża ilość zmian do aktu normatywnego, podstawy prawnej do kierowania działem administracji rządowej wskazanym w upoważnieniu ustawowym czy też aktu prawnego, który przestał obowiązywać na podstawie samego prawa, a którego treść wiąże się z treścią nowego aktu. W związku z powyższym, zamieszczanie w załączniku wskazanej w uwadze informacji byłoby niezgodne z Zasadami techniki prawodawczej. Tym niemniej, może być ona zawarta w uzasadnieniu do zarządzenia i Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie ujął ją w tej części zarządzenia;

4) na mapach siatka współrzędnych zlewa się z granicami wydzieleń (dla obu zastosowano czarne linie podobnej grubości) - należy zmienić znacznik którejs z tych linii;

Mapy zostały poprawione we wskazanym zakresie.

5) dodatkowo, skoro zmieniany jest załącznik nr 1 (załącznik mapowy określający obszar rezerwatu przyrody) konieczna jest także zmiana załącznika nr 3, prezentującego otulinę rezerwatu, na którym także (w obecnym brzmieniu) zaznaczone są granice rezerwatu, które to granice po zmianie zarządzenia będą nieaktualne, a tym samym po wejściu w życie zmiany zarządzenia mapy w zarządzeniu będą ze sobą sprzeczne;

Zgodnie z uwagą załącznik nr 3 również został zmieniony.

6) zgodnie z wytycznymi Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w zakresie redagowania zarządzeń regionalnego dyrektora ochrony środowiska dotyczących rezerwatów przyrody położenie rezerwatu należy określić w kolejności: województwo, powiat, gmina (albo odwrotnie), a z kolei powierzchnia rezerwatu powinna być podana z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku.

Poprawiono projekt zarządzenia zgodnie z wniesioną uwagą.

Projekt zarządzenia został uzgodniony przez Wojewodę Mazowieckiego.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Cel wprowadzenia zarządzenia.

Celem wprowadzenia zarządzenia jest wypełnienie delegacji ustawowej zawartej w art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2021 r. poz. 1098, z późn. zm., zwanej dalej „ustawą o ochronie przyrody”).

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny.

Projekt zarządzenia, w związku z zakazami, jakie zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody obowiązują w stosunku do rezerwatu przyrody, będzie oddziaływał:

- 1) na Regionalną Dyрекcyję Ochrony Środowiska w Warszawie;
- 2) jako powszechnie obowiązujący akt prawa miejscowego na wszystkie podmioty, które znajdują się lub znajdują w zasięgu terytorialnym objętym jego regulacją.

3. Konsultacje.

Projekt zarządzenia, jako akt prawa miejscowego, podlega na podstawie art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz.U. z 2019 r. poz. 1464, z późn. zm.), uzgodnieniu z Wojewodą Mazowieckim i na podstawie art. 13 ust. 3 ustawy o ochronie przyrody zaopiniowaniu przez Regionalną Radę Ochrony Przyrody.

4. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżet jednostek samorządu terytorialnego.

Wejście w życie przedmiotowego zarządzenia nie pociągnie za sobą żadnych dodatkowych skutków finansowych zarówno dla budżetu państwa jak i dla jednostek samorządu terytorialnego.

5. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Zapisy w projekcie zarządzenia nie będą miały wpływu na rynek pracy.

6. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

7. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny.

Projektowana regulacja nie ma wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

8. Ocena pod względem zgodności z prawem Unii Europejskiej.

Regulacja przedmiotowego zarządzenia objęta jest prawem UE. Zarządzenie swym zakresem obejmuje:

1) teren objęty ochroną w ramach sieci Natura 2000 dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 kwietnia 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U.UE.L.2010.20.7), w ramach Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000, jako specjalny obszar ochrony ptaków Ostoja Kozienicka PLB140013;

2) teren objęty ochroną w ramach Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000 na podstawie dyrektywy Rady 92/43/EEG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U.UE.L.1992.206.7), jako specjalny obszar ochrony siedlisk Puszcza Kozienicka PLH140035.

Projekt zarządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.